

รูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย* ACADEMIC ADMINISTRATION MODEL FOR TRILINGUAL KINDERGARTEN SCHOOL

¹รัตนา สนิทน้อย Rattana Sanitnoi, ²ณรงค์ พิมสาร Narong Pimsan,

³สิริกาญจน์ ธนวุฒิปพรพินิต SiriKarn Tanawutpornpinit

^{1,2,3}มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ North Bangkok University, Thailand

E-mail: sriwilai984@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย ดำเนินการวิจัยโดยศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 120 คน ประกอบด้วย ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารโรงเรียนสามภาษา ระดับปฐมวัยในภาคเหนือ (9 จังหวัด) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2561 และสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย จำนวน 12 คน ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสามภาษา ระดับปฐมวัย โดยใช้การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนารูปแบบ 12 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบ และ ขั้นตอนที่ 3 การทดลองและประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสามภาษา ระดับปฐมวัย โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 24 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารโรงเรียนเอกชน ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเอกชน ในระดับปฐมวัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์และข้อคำถามปลายเปิดใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย โดยภาพรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2) รูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย ประกอบด้วย องค์ประกอบ 2 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย 8 ด้าน (2) กระบวนการบริหาร และ 3) ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัยโดยภาพรวมพบว่า มีความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: รูปแบบ, การบริหารงานวิชาการ, โรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย

* Received: August 13, 2020, Revised: August 23, 2020, Accepted: August 24, 2020

Abstract

The objective of this research article was to develop the academic management model of Trilingual Kindergarten School. The research was conducted by studying quantitative and qualitative data, which divided into 3 steps as follows: Step 1: Study the state and management guidelines of the academic study in Trilingual Kindergarten School. Data were collected from questionnaires from 120 samples comprising Thai, English, Chinese teachers and those involved in trilingual school administration of primary level in the northern region (9 provinces) under the Office of the Private Education Commission for the academic year 2018 and interviewing experts about the academic administration guidelines of the school teaching three languages at the primary level of 12 students. Part 2 was to develop the academic work of the Primary Trilingual School using interviews with 12 experts development experts to verify the validity and suitability of the themes. Step 3 was experimental and evaluation model of academic administration of Trilingual Kindergarten School by using a 5-level rating scale questionnaire to collect data from 24 samples consisting of private school administrators, private school administration, specialist teaching and learning specialist, private school board of education in the early childhood. The tools used for data collection were a semi-structured interview and questionnaires. The statistics used in the quantitative data analysis were mean and standard deviation. The qualitative data obtained from the interviews and open-ended questionnaire were enabled for content analysis. The results of the research were as follows: 1) results of overall and each aspect according to the state of academic administration of Trilingual Kindergarten School have shown at high level in practice. 2) The academic administration model of Trilingual Kindergarten School consisted of two components: (1) the academic administration of Trilingual Kindergarten School in eight areas, and (2) the administrative process. 3) The overall results of the assessment of the feasibility and usefulness of the academic administration model of Trilingual Kindergarten School found that the possibilities and usefulness were at the highest level.

Keywords: Model, Academic Administration, Trilingual Kindergarten School

บทนำ

ภายใต้กระแสแห่งโลกาภิวัตน์ ซึ่งก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ อย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบต่อทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและเทคโนโลยีต่อสังคมไทยเป็นอย่างมาก เป็นสังคมไร้พรมแดน สังคมโลกจะมีการเคลื่อนไหลระหว่างวัฒนธรรมมากขึ้น นำไปสู่การผสมผสานความคิด ค่านิยม ตลอดจนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ระหว่างมวลมนุษยชาติที่นำโลกเข้าสู่ยุคแห่งการจัดระเบียบทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองระหว่างประเทศใหม่ อันมีผลกระทบต่อทุกชาติทุกภาษารวมทั้งประเทศไทย และในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เริ่มตั้งแต่กลุ่มเด็กปฐมวัยที่ต้องพัฒนาให้มีสุขภาพกาย และใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะการเรียนรู้และทักษะชีวิต เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพควบคู่กับการพัฒนาคนไทยในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม มีทักษะความรู้และความสามารถปรับตัวเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงรอบตัวที่รวดเร็วบนพื้นฐานของการมีสถาบันทางสังคมที่เข้มแข็ง ทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันชุมชน และภาคเอกชนที่ร่วมกัน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560)

การศึกษาปฐมวัยเป็นพื้นฐานของการศึกษาทั้งหมด การพัฒนาการศึกษาในเด็กระดับปฐมวัยเป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เนื่องจากเด็กปฐมวัยที่มีอายุระหว่าง 3-6 ปี สามารถพัฒนาความพร้อมด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาได้เต็มที่ หากไม่ได้รับ การส่งเสริมให้พัฒนาในช่วงนี้อาจมีผลให้พัฒนาการด้านต่างๆ เป็นไปอย่างเชื่องช้ามีผลต่อ การเจริญเติบโตในอนาคต (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543, หน้า 1) การจัดการศึกษาปฐมวัยจะมีลักษณะพิเศษที่แตกต่างไปจากระดับอื่นๆ ดังที่เยาวพา เดชะคุปต์ (2542, หน้า 14) เสนอแนะว่า เด็กในวัยนี้ป็นวัยที่สำคัญต่อการวางรากฐานของบุคลิกภาพ และการพัฒนาทางสมอง นอกจากนั้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งถือเป็นกฎหมายแม่บทสำคัญทางการศึกษาที่กำหนดให้การศึกษาปฐมวัยเป็นการศึกษาระดับหนึ่งในการศึกษาชาติ แม้ไม่ใช่วิทยาศาสตร์ภาคบังคับก็ตามมาตรา 18 ก็ตาม แต่สำหรับการจัดการศึกษาปฐมวัยนั้นรัฐกำหนดให้จัดในสถานศึกษา ได้แก่ สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ศูนย์เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเกณฑ์ของสถาบันศาสนา ศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กพิการและเด็กซึ่งมีความต้องการพิเศษ หรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น และโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนของรัฐ โรงเรียนของเอกชน โรงเรียนที่สังกัดสถาบันพุทธศาสนาหรือศาสนาอื่น โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การศึกษาปฐมวัยจัดเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาชาติ เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาบุคคล เพราะทั้งร่างกาย จิตใจ สมองและนิสัยของบุคคลจะสร้างและหล่อหลอมได้ดีในเด็กวัยนี้ เด็กปฐมวัยจะมีธรรมชาติและลักษณะเฉพาะที่แตกต่างไปจากบุคคลวัยอื่นๆ ซึ่งหากผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถสร้างแบบแผนทางพฤติกรรมและเจตคติที่ดีให้แก่เด็กปฐมวัยได้แล้ว เด็กปฐมวัยจะสามารถเติบโตและมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ผู้ที่เกี่ยวข้องจึงควรจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติ และลักษณะของเด็กปฐมวัยเพื่อที่จะได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กมีพัฒนาการไปในทิศทางที่ถูกต้อง อันจะเป็นประโยชน์ทั้งต่อตัวเด็กเอง สังคม และประเทศชาติต่อไป (พัชรี สวนแก้ว, 2546, หน้า 3) โดยที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนได้จัดการศึกษาระดับปฐมวัยในรูปแบบของโรงเรียนอนุบาล เนื่องจากรัฐไม่สามารถจัดการศึกษาในระดับนี้ได้อย่างทั่วถึง จึงสนับสนุนให้เอกชนดำเนินการโรงเรียน

ที่มีมาตรฐาน ส่วนใหญ่จะมีค่าเล่าเรียนสูง แต่ก็นับได้ว่าช่วยแบ่งเบาภาระผู้ปกครองในการเลี้ยงดูเด็กเป็นอย่างมาก (हत्य ओरुनसिरि, 2551, หน้า 2)

จากการที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้เร่งพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยให้รู้จักวัฒนธรรม สังคม และความเป็นอยู่ของเพื่อนอีก 9 ประเทศ ที่สามารถก้าวสู่ประชาคมอาเซียนอย่างมั่นใจ โดยการดำเนินโครงการพัฒนาประชาคมสู่อาเซียน (Spirit of ASEAN) เพื่อรองรับการรวมกลุ่มของประเทศอาเซียน ดังนั้นการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจึงเป็นเรื่องสำคัญ ควรพิจารณาในส่วนของแนวคิดหลักของโลกศึกษา และคุณลักษณะเด็กไทยในประชาคมอาเซียนที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้เพื่อเป็นฐานคิดในการพัฒนาเด็ก (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2555, หน้า 33) โดยเฉพาะเรื่องภาษา พบว่า ปี 2017 คนใช้ภาษาจีนบนอินเทอร์เน็ตมากถึง 510 ล้านคน เป็นอันดับสองของคนใช้ภาษาอังกฤษซึ่งมีมากกว่า 565 ล้านคน ตัวเลขรวมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่ใช้ภาษาจีนนั้นเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังนั้น ภาครัฐควรให้ความสำคัญกับภาษาจีนเท่ากับภาษาอังกฤษ ซึ่งในหลายประเทศกำหนดให้ภาษาจีนเป็นวิชาบังคับในโรงเรียน สำหรับประเทศไทยภาษาอังกฤษ เป็นหนึ่งในวิชาบังคับในโรงเรียนรัฐ และเอกชนมานานแล้ว แต่จุดอ่อนของคนไทยก็ยังคงเป็นเรื่องการใช้ภาษาที่ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในเวทีต่างๆ ได้ไม่ว่าจะเป็นภาษาอังกฤษทางธุรกิจ การค้า การบริการ การท่องเที่ยว การแพทย์ และอื่นๆ ซึ่งถือว่ายังต้องพัฒนาอีกมากเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในอาเซียน เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และ ฟิลิปปินส์ (สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา, 2556)

ในปัจจุบันนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดกรอบแนวทางการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับยุคการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีความเข้าใจ และทราบแนวทางการปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน โดยสอดคล้องตามนโยบายของรัฐ จุดเน้นของการปฏิรูปการศึกษา สภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีแนวคิดว่ามีมาตรฐานที่กำหนดต้องสามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุได้ ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษานี้ จัดทำขึ้นให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 กฎหมาย ยุทธศาสตร์ และแผนงานทั้งหลายเหล่านี้ ต่างมีอุดมการณ์เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและตามความถนัดของผู้เรียน ที่สอดคล้องกับประกาศของกระทรวงศึกษาธิการให้ใช้มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาระดับปฐมวัย พ.ศ. 2561 ลงวันที่ 6 สิงหาคม 2561 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

ประเทศไทยมีสถานศึกษาเอกชนที่เปิดสอนระดับปฐมวัยเฉพาะในภาคเหนือ จำนวน 26 แห่ง และมีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบบูรณาการการเรียนการสอนสามภาษา หรือ Trilingual ในระดับปฐมวัย ซึ่งการจัดการเรียนการสอนยังไม่เป็นรูปแบบดังกล่าว นักเรียนที่จบการศึกษาในโรงเรียนที่สอนสามภาษาในแต่ละสถาบันจึงมีคุณภาพแตกต่างกัน บุคลากรของแต่ละโรงเรียนมีความเข้าใจในแนวทางปฏิบัติมีความแตกต่างกัน และขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้จริงรู้อย่างถ่องแท้ในภาษา ครูผู้สอนบางคนมีใบประกอบวิชาชีพ บางคนไม่มี ขาดการพัฒนาความรู้ และงบประมาณที่ไม่เพียงพอ ต่อการเรียนการสอนภาษาที่สาม (จิรศักดิ์ สุภา, 2559, หน้า 42) ในทำนองเดียวกัน กริรัชสิทธิ์ เสนียวงศ์ ณ อยุธยา (2560, หน้า 105) ได้กล่าวว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสามภาษามีปัญหาสูงสุด ได้แก่ การส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคลทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษา แนวทางการบริหารโรงเรียนสามภาษาด้านการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาควรมีการพิจารณาวางแผนงานด้านวิชาการให้ครอบคลุมกับบริบทของสถานศึกษาที่ทำการจัดการ

เรียนการสอนสามภาษา มีหลักสูตรที่ครอบคลุมและสอดคล้องกับการจัดการเรียนต่างๆ มีการจัดสรรเวลาให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนสามภาษาโดยที่ไม่เน้นหนักไปทางวิชาใดวิชาหนึ่ง มีการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนสามภาษาทั้งนี้เทศ ประเมินผลการทำงานของครูผู้สอน และประเมินความรู้ของนักเรียน โดยใช้มาตรฐานสากลเข้ามาช่วยในการวัด และประเมินผล ประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ในรูปแบบสามภาษา รวมทั้งมีการนิเทศจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า การจัดการศึกษาปฐมวัยจะดำเนินได้สำเร็จขึ้นอยู่กับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเป็นหลักที่จะต้องบริหารจัดการ และปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น ให้สอดคล้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และจะต้องนำนโยบายการศึกษาของรัฐไปสู่การปฏิบัติเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพอย่างเหมาะสมตามยุคสมัย การบริหารวิชาการจึงเป็นงานหลักสำหรับสถานศึกษา โดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษาและเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จของสถานศึกษาอีกด้วย การบริหารวิชาการในระดับปฐมวัยนั้น มีความแตกต่างจากการบริหารวิชาการในระดับการศึกษาอื่น คือ ในการบริหารวิชาการในระดับสูงขึ้นไปจะมุ่งเน้นในเรื่องเนื้อหาสาระทางวิชาการ แต่สำหรับเด็กปฐมวัยนี้มุ่งพัฒนาการและเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ – จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา เพื่อเป็นพื้นฐานในการที่จะศึกษาต่อในระดับประถมศึกษาต่อไป (จันทร์ธานี สงวนนาม, 2545, หน้า 143)

จากหลักการ ความสำคัญ และเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น จะพบว่า ในการจัดการเรียนการสอนสามภาษามีปัญหาด้านการบริหารงานวิชาการ เนื่องด้วยยังขาดบุคลากรที่มีความพร้อม เอกสารงานวิชาการยังไม่ครอบคลุมต่อการจัดการเรียนการสอน ขาดงบประมาณขาดการประสานงานที่ดีกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัย ได้เล็งเห็นความสำคัญที่จะพัฒนาการจัดการศึกษาในรูปแบบโรงเรียนสามภาษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงมีความสนใจที่จะศึกษา เรื่อง รูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย เพื่อนำผลการศึกษาไปประยุกต์กับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสามภาษาที่เป็นของตนเอง และเผยแพร่แก่โรงเรียนปฐมวัยอื่นๆ ในเขตภาคเหนือและภูมิภาคอื่นๆ ในประเทศไทยที่มีความสนใจเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการศึกษาระดับปฐมวัยของประเทศไทยให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย
3. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methodology Research) ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษา/วิเคราะห์สภาพ และแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย ในขั้นตอนที่ 1 จะดำเนินการโดยจำแนกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย โดยการสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Information) มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ ดังนี้ 1)

ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 3 คน ที่มีประสบการณ์ในการบริหารจัดการโรงเรียนสามภาษา ระดับปฐมวัยไม่น้อยกว่า 5 ปี 2) รองผู้อำนวยการโรงเรียน 3 คน เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือปริญญาโท สาขาการศึกษาปฐมวัยหรือมีประสบการณ์ หรือผลงานทางด้านการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนสามภาษา ระดับปฐมวัย ไม่น้อยกว่า 5 ปี 3) อาจารย์มหาวิทยาลัยที่สอนสาขาวิชาการบริหารการศึกษาหรือสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน 3 คน 4) ครูผู้สอนระดับปฐมวัย ในวิชาภาษาไทย 1 คน ภาษาจีน 1 คน และภาษาอังกฤษ 1 คน หรือเป็นอาจารย์ผู้สอนด้านการศึกษาศึกษาปฐมวัยในระดับอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี 3 คน รวมทั้งหมดจำนวน 12 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) และมีตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสามภาษา ระดับปฐมวัย 8 ด้าน คือ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการเรียนการสอน 3) ด้านการวัดและประเมินผล 4) ด้านการผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยีการสอน 5) ด้านการจัดการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 6) ด้านการนิเทศภายใน 7) ด้านการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 8) ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ส่วนที่ 2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย โดยมีแหล่งข้อมูล ได้แก่ เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยและงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ หนังสือและตำรา เอกสาร รวมถึงข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ (เว็บไซต์) ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย เพื่อนำมาวิเคราะห์เป็นกรอบการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย และมีตัวแปรที่ศึกษา คือ องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย

ส่วนที่ 3 การศึกษาข้อมูลเชิงประจักษ์ของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสามภาษา ระดับปฐมวัย โดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ 1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารโรงเรียนสามภาษาในภาคเหนือ (9 จังหวัด) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ทั้งหมด 26 แห่ง รวมจำนวน 415 คน 2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารโรงเรียนสามภาษา ระดับปฐมวัยในภาคเหนือ (9 จังหวัด) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2561 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้มาโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan (1970) เป็นเครื่องมือในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง และสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Stratified Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (ตามขนาดของโรงเรียน เล็ก กลาง ใหญ่) ได้จำนวนทั้งสิ้น 120 คน และมีตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย ประกอบด้วย 8 ด้าน คือ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการเรียนการสอน 3) ด้านการวัดและประเมินผล 4) ด้านการผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยีการสอน 5) ด้านการจัดการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 6) ด้านการนิเทศภายใน 7) ด้านการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 8) ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสามภาษา ระดับปฐมวัย ในการวิจัยขั้นตอนที่ 2 นี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการการวิจัย ดังนี้ 1) ยกร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย โดยการนำผลการศึกษาจากขั้นตอนที่ 1 (ข้อ 2 ,ข้อ 3) มาวิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นข้อมูลสำหรับการยกร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย 2) ตรวจสอบคุณภาพของร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย ในด้านความเหมาะสม และความถูกต้อง โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth Interview) โดยมีกลุ่ม

ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย 12 คน มาวิพากษ์ (Focus group) เพื่อให้ได้รูปแบบที่สมบูรณ์ โดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive Sampling) ตรวจสอบร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้มีคุณสมบัติ ดังนี้ 1) ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนที่เปิดการสอนในรูปแบบการเรียนการสอนสามภาษา หรือ Trilingual จำนวน 3 คน เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารงานโรงเรียนเอกชน ระดับปฐมวัย ไม่น้อยกว่า 5 ปี 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารโรงเรียนเอกชน ระดับปฐมวัย 3 คน ซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทางการบริหารการศึกษา หรือมีประสบการณ์/ผลงานทางการบริหารโรงเรียนเอกชน ระดับปฐมวัย 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอน ระดับปฐมวัย ในวิชาภาษาไทย 2 คน ภาษาจีน 2 คน และภาษาอังกฤษ 2 คน รวมจำนวน 6 คน ที่เป็นอาจารย์ผู้สอน ด้านการศึกษาปฐมวัยในระดับอุดมศึกษา หรือครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน มีประสบการณ์จัดการเรียนการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสามภาษา ระดับปฐมวัย

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสามภาษา ระดับปฐมวัย ในการประเมินรูปแบบฯ ผู้วิจัยจะดำเนินการทดลองใช้รูปแบบฯ เป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา โดยการทดลองใช้นี้ ผู้วิจัยจะใช้กับโรงเรียนที่เป็นเครือข่ายกับโรงเรียนของผู้วิจัยที่มีบริบทใกล้เคียงกัน และทำการประเมินด้านความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของ Stufflebeam (1978, p. 178) ในทางปฏิบัติ โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 24 คน ซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติ ดังนี้ 1) ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนที่เปิดการสอนในรูปแบบการเรียนการสอนสามภาษา (Trilingual) จำนวน 4 คน ที่เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารงานโรงเรียนเอกชน ระดับปฐมวัย ไม่น้อยกว่า 5 ปี 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารโรงเรียนเอกชน ระดับปฐมวัย 4 คน ซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทางการบริหารการศึกษา หรือมีประสบการณ์/ผลงานทางการบริหารโรงเรียนเอกชน ระดับปฐมวัย 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอน ระดับปฐมวัย ในวิชาภาษาไทย 4 คน ภาษาจีน 4 คน และภาษาอังกฤษ 4 คน รวมจำนวน 12 คน ที่เป็นอาจารย์ผู้สอน ด้านการศึกษาปฐมวัยในระดับอุดมศึกษา หรือครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน ที่มีประสบการณ์จัดการเรียนการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี 4) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเอกชน ระดับปฐมวัย จำนวน 4 คน โดยเป็นประธาน หรือกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนที่เป็นสอนในรูปแบบโรงเรียนสามภาษา ระดับปฐมวัย และมีตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ 1) ความเป็นไปได้ 2) ความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสามภาษา ระดับปฐมวัย

สรุปผลการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษาระดับปฐมวัย

1.1 การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย โดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติตามหลักการบริหารอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติตามในระดับมาก เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้านการประกันคุณภาพภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการนิเทศภายใน ด้านการวัดประเมินผล ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านการผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยี และด้านการจัดกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนตามลำดับ ดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย

การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย	ระดับการปฏิบัติ (n = 120)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร	4.29	0.27	มาก
2. ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	4.12	0.31	มาก
3. ด้านการจัดกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน	3.89	0.34	มาก
4. ด้านการวัดประเมินผล	4.16	0.28	มาก
5. ด้านการผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยี	3.91	0.40	มาก
6. ด้านการนิเทศภายใน	4.28	0.23	มาก
7. ด้านการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.44	0.23	มาก
8. ด้านการประกันคุณภาพภายใน	4.31	0.24	มาก
รวม	4.18	0.11	มาก

1.2 แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอน 3 ภาษา ระดับปฐมวัย แนวทางการบริหารงานวิชาการ ควรมีการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับหลักสูตรปฐมวัย การจัดประสบการณ์ควรเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ จัดหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถมีประสบการณ์ ทักษะการสอนภาษา มีแหล่งเรียนรู้ และมีการส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ควรกำหนดกรอบหลักสูตรให้ชัดเจน ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ที่เน้นปฏิบัติจริง จัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการลงมือทำ และให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และทักษะที่ถาวรด้านภาษา มีการจัดตั้งศูนย์ภาษา (International Language Center) เพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและนอกประเทศ การจัดให้มีสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้หลักสูตรการบูรณาการกิจกรรมตามหลักสูตรผ่านการเล่นการเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า การจัดการเรียนทั้งสามภาษาผ่านกระบวนการที่ผู้เรียนใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อใช้ในการสื่อสาร มีการพัฒนาครูให้มีทักษะและเทคนิคการสอนภาษาผ่านกิจกรรม ครูนำนวัตกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและส่งเสริมการคิดมาใช้ การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง นิเทศติดตามอย่างสม่ำเสมอ มีการประเมินผลเพื่อสรุปเป็นจุดอ่อนและแข็งเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การวิจัยพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเหมาะสม

2. การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหาร โดยมีรายละเอียด ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร 1) การแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัย 2) การวางแผนร่วมกันในการจัดทำหลักสูตรที่เน้นสามภาษา 3) การกำหนดปฏิทินปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 4) การดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และมีปฏิทินปฏิบัติงานตามที่กำหนด 5) การวิเคราะห์หลักสูตรปฐมวัยสำหรับการตรวจสอบเพื่อปรับปรุงพัฒนา 6) การจัดทำเครื่องมือในการประเมินการใช้หลักสูตรปฐมวัย 7) การนำผลการตรวจสอบ ติดตาม ประเมินมาปรับปรุงพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 1) การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และเน้นเด็กเป็นสำคัญ 2) การส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ พัฒนาทั้ง 4 ด้าน และจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ฝึกทักษะด้านภาษา ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ การจัดการแก้ปัญหาจากประสบการณ์จริงตามความถนัดของเด็ก 3) การส่งเสริมให้เด็กได้ค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้อย่างกว้างขวาง 4) การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและกิจกรรมการจัดประสบการณ์ 5) พัฒนาการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ (PLC) เพื่อนำมาพัฒนาเด็กปฐมวัย 6) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นสามภาษา ระดับปฐมวัย

3. ด้านการวัดประเมินผล 1) แต่งตั้งคณะกรรมการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริงตามเกณฑ์ 2) การวัดผล ประเมินผลตามสภาพจริง ตามพัฒนาการ 4 ด้านของเด็ก 3) จัดทำและพัฒนาเครื่องมือเพื่อการวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตร ปฐมวัย 4) นำผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง 5) การวัดประเมินผลการจัดประสบการณ์ตามความแตกต่างของเด็ก

4. ด้านการผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยี 1) ส่งเสริมให้ครูผลิต พัฒนาสื่อ และนวัตกรรมการเรียนรู้ของเด็กทั้ง 4 ด้าน 2) จัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการเรียนการสอน ระดับปฐมวัย 3) ประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหาพัฒนาการใช้สื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีให้เหมาะสม ทันสมัย เน้นสามภาษา 4) ประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 5) นำผลการประเมินสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีมาพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

5. ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 1) มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กทั้ง 4 ด้าน 2) มีการส่งเสริมสุขภาพอนามัย และความปลอดภัยของเด็ก 3) มีการให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตัวเองของเด็ก 4) มีห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ พื้นที่สีเขียว และสิ่งอำนวยความสะดวกพอเพียง ที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กทั้ง 4 ด้าน

6. ด้านการนิเทศภายใน 1) มีการชี้แจง ทำความเข้าใจแก่ครูเกี่ยวกับการให้การนิเทศและรับการนิเทศภายใน 2) จัดให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนการนิเทศภายใน 3) มีการกำหนดปฏิทินปฏิบัติงานเกี่ยวกับการนิเทศภายใน 4) มีการแต่งตั้งกรรมการนิเทศภายใน 5) มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูนิเทศซึ่งกันและกัน 6) นิเทศโดยยึดหลักประชาธิปไตยยอมรับความคิดเห็นของกันและกัน ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล 7) มีการจัดทำเครื่องมือในการประเมินการนิเทศภายใน 8) ผู้บริหารและครูมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ข้อมูล ตรวจสอบ ปรับปรุงคุณภาพการนิเทศภายใน 9) มีการจัดทำสถิติข้อมูลและรายงานสรุปผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับปรุงการนิเทศภายใน

7. ด้านการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 1) มีห้องเรียนที่สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย บรรยากาศน่าเรียน 2) มีสภาพภายในห้องเรียน เช่น แสงสว่าง การถ่ายเทของอากาศ สีของห้องสวยงามเหมาะสม 3) ห้องเรียนปราศจากสิ่งรบกวน เช่น กลิ่น เสียง ควั่น 4) จำนวนเด็กเหมาะสมกับห้องเรียน 5) มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของเด็กครบถ้วน เช่น โต๊ะนั่ง ฯลฯ 6) มีสวนหย่อมพื้นที่สีเขียว ไม้ดอกไม้ประดับร่มรื่น สวยงาม

8. ด้านการประกันคุณภาพภายใน 1) จัดระบบโครงสร้างองค์กรให้รองรับการจัดระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 2) กำหนดเกณฑ์การประเมิน เป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา 3) วางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา 4) ดำเนินการพัฒนางานตามแผน ติดตามตรวจสอบและประเมินคุณค่าอย่างต่อเนื่อง 5) การกำหนดเป้าหมายการ

ประกันคุณภาพตามมาตรฐานอย่างชัดเจนให้พร้อมสำหรับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 6) การวางแผนการพัฒนาและแต่งตั้งผู้รับผิดชอบมาตรฐานตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา 7) การดำเนินการพัฒนางาน กำกับติดตามตรวจสอบการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหาร มี 4 ขั้นตอน คือ 1) การวางแผน (planning) 2) การจัดองค์การ (organizing) 3) การนำปฏิบัติ (leading) 4) การควบคุม (Controlling)

3. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย ในการนำร่องรูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัยไปใช้กับกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 12 คน พบว่า ผลการประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย ในภาพรวมทั้งด้านความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า รูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัยเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ โดยเรียงตามอันดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือ ข้อ 8 ด้านการประกันคุณภาพภายใน ข้อ 7 ด้านการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และข้อ 2 ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ส่วนความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัยไปใช้ เรียงตามอันดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือ ข้อ 7 ด้านการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ข้อ 6 ด้านการนิเทศภายใน และข้อ 6 ด้านหลักสูตรการต่างประเทศ และข้อ 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร ตามลำดับ ดังในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย ไปใช้ ในภาพรวม

องค์ประกอบของรูปแบบ	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร	4.65	0.18	มากที่สุด	4.61	0.26	มากที่สุด
2 ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	4.71	0.46	มากที่สุด	4.58	0.22	มากที่สุด
3 ด้านการประเมินผล	4.53	0.35	มากที่สุด	4.60	0.27	มากที่สุด
4 ด้านการผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยี	4.51	0.34	มากที่สุด	4.56	0.30	มากที่สุด
5 ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	4.57	0.58	มากที่สุด	4.58	0.25	มากที่สุด
6 ด้านการนิเทศภายใน	4.58	0.36	มากที่สุด	4.62	0.25	มากที่สุด
7 ด้านการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.79	0.41	มากที่สุด	4.75	0.53	มากที่สุด
8 ด้านการประกันคุณภาพภายใน	4.87	0.34	มากที่สุด	4.58	0.50	มากที่สุด
รวม	4.64	0.36	มากที่สุด	4.52	0.25	มากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย” ผู้วิจัยพบประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. สภาพและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย โดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตร การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาส่งผลให้การดำเนินงานของสถานศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์ ความรู้ ประสบการณ์ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาและสนับสนุนให้บุคลากรได้เรียนรู้และพัฒนาตนเอง รวมทั้งใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาทำให้ เพื่อพัฒนาเด็กให้มีคุณลักษณะตามที่กำหนดและปรับปรุงกระบวนการทำงานเพื่อให้เด็กบรรลุผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของพรชัย สกุลพนารักษ์ (2552, หน้า 171) ที่ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบการบริหารโรงเรียนสองภาษาสำหรับประเทศไทย ประกอบด้วยองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การประเมินผล 2) การบริหารกิจการนักเรียน 3) การบริหารวิชาการ 4) การบริหารแบบมีส่วนร่วม 5) การประกันคุณภาพการศึกษา และ 6) การบริหารงานทั่วไป และรูปแบบการบริหารโรงเรียนสองภาษาสำหรับประเทศไทย ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 7 องค์ประกอบ ซึ่งมีความถูกต้องเป็นไปได้และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของการวิจัย

2. รูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย ประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย และองค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญเชิด ชานิศาสตร์ (2556, หน้า 193) ที่ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารวิชาการในการจัดการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี มีกระบวนการปฏิบัติงานวิชาการ 6 ขั้นตอน คือ 1) การกำหนดเป้าหมาย 2) การวางแผน 3) การปฏิบัติตามแผน 4) การส่งเสริม นิเทศ กำกับ ติดตาม 5) การตรวจสอบ ประเมินผล 6) การรายงานผลการดำเนินงาน โดยภาพรวมรูปแบบการบริหารวิชาการในการจัดการศึกษาปฐมวัย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบ ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย

2.1 ด้านด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า หลักสูตรทำให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ สังคมและสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล การพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย การออกแบบจัดประสบการณ์การเรียนรู้การนิเทศ การติดตามตลอดจนการออกแบบการวัดผลประเมินผล นอกจากนี้เรื่องโครงสร้างหลักสูตรควรมีกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้วย และสภาพแวดล้อมต้องเอื้อต่อการเรียนรู้

2.2 ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ พบว่า สถานศึกษามีการส่งเสริมพัฒนาการด้าน อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา การบูรณาการกิจกรรมตามหลักสูตรผ่านการเล่นการเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า จัดมุมประสบการณ์ที่ส่งเสริมการเล่นมีมุมหนังสือภาษา พัฒนาครูให้มีทักษะและเทคนิคการสอนภาษาผ่านกิจกรรมโดยไม่มุ่งเน้นการท่องจำทำตามแบบ นำนวัตกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและส่งเสริมการ

คิด การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง นิเทศติดตามอย่างสม่ำเสมอและเป็นกัลยาณมิตร ส่งเสริมทักษะ EF สอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2544) ที่กล่าวถึง การจัดระบบการทำงานที่เอื้อต่อการพัฒนาโรงเรียน ไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยการสนับสนุนทรัพยากรอย่างเหมาะสมและเพียงพอ เช่น งบประมาณ บุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน และมีการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์และพัฒนาภูมิปัญญา ด้วยการส่งเสริมให้มีความกล้าคิด กล้าแสดงออก กล้าลงมือทำ โดยให้ทุกคนเรียนรู้ร่วมกัน และเป็นที่พึ่งซึ่งกันและกัน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเป็นเลิศขึ้นแก่องค์กรและผู้มีส่วนร่วมทุกคน

2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน พบว่า การพิจารณาเลือกครูผู้สอน และจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ผู้บริหารควรมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ส่งเสริมปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยด้านวิชาการ เช่น ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน การวัดประเมินผล การนิเทศติดตาม ปัจจัยการสร้างบรรยากาศโรงเรียนเช่น การยอมรับการสนับสนุนของผู้บริหาร ความรักความผูกพันโครงสร้างของโรงเรียนมาตรฐานของโรงเรียน ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมทั้งครู ผู้ปกครอง ชุมชน การทำงานเป็นทีมปัจจัยการสื่อสารกับผู้ปกครอง การตอบสนองความต้องการหรือการบริการที่ดีต่อครูและผู้ปกครอง

2.4 ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า การวัดและประเมินผลเป็นไปตามสภาพ ประเมินสม่ำเสมอ กำหนดกรอบการประเมินให้ชัดเจน การเรียนรู้ที่เน้นปฏิบัติจริง จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการลงมือทำ และให้เกิดการเรียนรู้ และทักษะที่ถาวรด้านภาษา มีการจัดตั้งศูนย์ภาษา (International Language Center) เพื่อส่งเสริมเด็กและประเมินพัฒนาการของเด็กอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมิน

2.5 ด้านการผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยี พบว่า ครูพัฒนาสื่อและนวัตกรรมเพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งสามภาษา มีการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การอ่าน การพูด การเขียนและการฟัง การจัดห้องชมภาพยนตร์การ์ตูนที่มีเรื่องเจ้าของภาษาประกอบการเขียน โรงเรียนได้ใช้สื่อที่เป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัยเช่น Smart board สำหรับฝึกทักษะการอ่านและเขียนทั้งสามภาษา

2.6 ด้านการนิเทศภายใน พบว่า สถานศึกษาให้ความสนใจแก่ครูเกี่ยวกับการให้การนิเทศและรับการนิเทศภายใน จัดให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนการนิเทศภายใน มีการกำหนดปฏิทินปฏิบัติงานเกี่ยวกับการนิเทศภายใน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูนิเทศซึ่งกันและกัน นิเทศโดยยึดหลักประชาธิปไตย ยอมรับความคิดเห็นของกันและกัน ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการจัดทำเครื่องมือในการประเมินการนิเทศภายใน ผู้บริหารและครูมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ข้อมูล ตรวจสอบ ปรับปรุงคุณภาพการนิเทศภายใน จัดทำสถิติข้อมูลและรายงานสรุปผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับปรุงการนิเทศภายใน

2.7 ด้านการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ พบว่า การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ มีความสำคัญต่อเด็กในวัยนี้มาก เด็กสนใจที่จะเรียนรู้จากสิ่งรอบๆ ตัว เพราะมีความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและการเรียนรู้ของเด็ก การจัดบรรยากาศจึงจำเป็นต้องจัดสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการเพื่อส่งผลให้บรรลุจุดหมายในการพัฒนาเด็ก การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ได้คำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้คือ 1) มีห้องเรียนที่สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย บรรยากาศน่าเรียน 2) ภายในห้องเรียน มีแสงสว่างเพียงพอ การถ่ายเทอากาศถ่ายเทได้ดีและสีของห้องสวยงามเหมาะสม 3) ห้องเรียนปราศจากสิ่งรบกวน เช่น กลิ่น เสียงควั่น 4) ห้องเรียนมีพื้นที่ที่เหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน 5) มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของเด็กครบถ้วน เช่น โต๊ะนั่ง ฯลฯ 6) มีสวนหย่อมพื้นที่สีเขียว ไม้ดอกไม้ประดับร่มรื่นที่สวยงาม

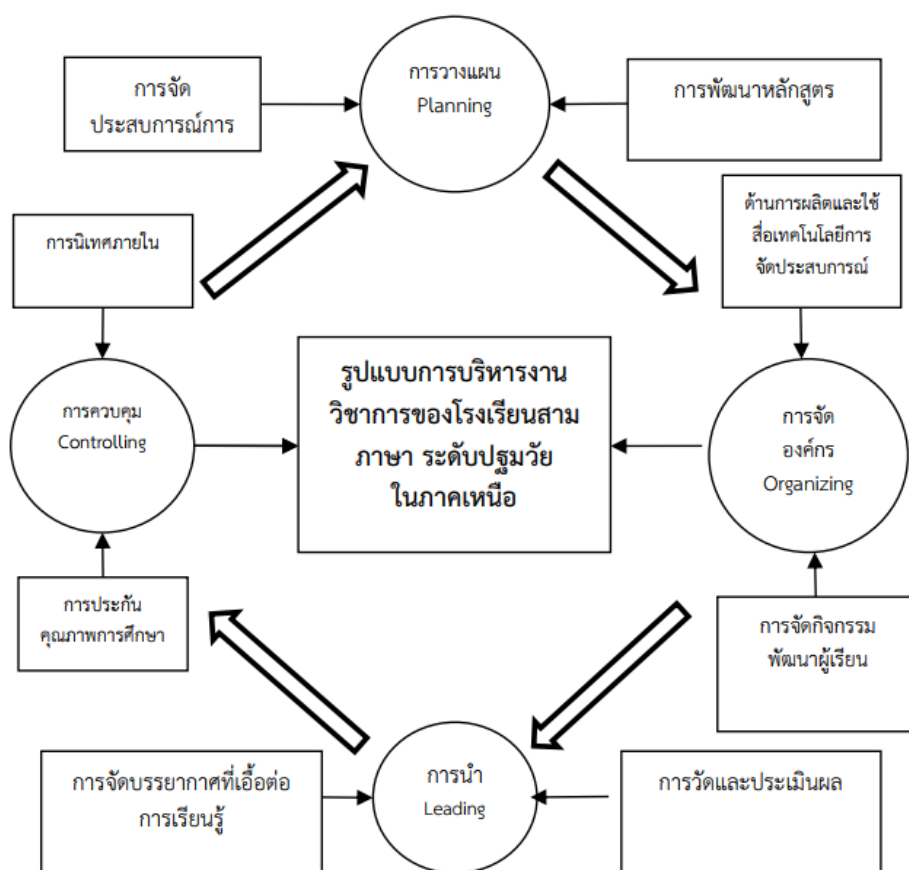

2.8 ด้านการประกันคุณภาพภายใน พบว่า สถานศึกษามีการจัดแผนหรือฝ่ายรับผิดชอบการทำประกันคุณภาพภายในไว้อย่างชัดเจน การกำหนดเกณฑ์การประเมิน เป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษา ตามมาตรฐานการศึกษา การออกแบบพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ดำเนินการตามแผน ติดตามตรวจสอบและประเมินคุณค่าอย่างต่อเนื่อง มีการกำหนดเป้าหมายการประกันคุณภาพตามมาตรฐานอย่างชัดเจนให้พร้อมสำหรับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การวางแผนการพัฒนาและแต่งตั้งผู้รับผิดชอบมาตรฐานตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา การดำเนินการพัฒนางาน กำกับติดตามตรวจสอบการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง

3. จากการวิเคราะห์ความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย ในภาพรวมทั้งด้านความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรูปแบบที่สร้างขึ้น ได้มาจากการนำหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาองค์ประกอบที่มีความสำคัญที่ชัดเจนและผ่านการตรวจสอบคุณภาพของ รูปแบบเกี่ยวกับโครงสร้างและแนวทางการดำเนินงานโดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จึงทำให้ได้รูปแบบที่มีความเหมาะสมที่จะนำไปปฏิบัติจริง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสร้างรูปแบบของบุญชม ศรีสะอาด (2535, หน้า 104-106) ได้กล่าวถึงการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบนั้น อาจทำได้ 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การสร้างหรือการพัฒนารูปแบบ ผู้วิจัยจะสร้างหรือพัฒนารูปแบบขึ้นมาก่อนเป็นรูปแบบตามสมมติฐาน โดยการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวความคิดรูปแบบที่มีผู้พัฒนาไว้แล้วในเรื่องเดียวกันหรือเรื่องอื่นๆ และผลการศึกษาหรือผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์สภาพสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้อาจสามารถกำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรนั้น หรือลำดับก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบในรูปแบบ ในการพัฒนารูปแบบนี้จะต้องใช้หลักเหตุผลเป็นรากฐานสำคัญและการศึกษาค้นคว้า ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบเป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยอาจจะคิดโครงสร้างของรูปแบบขึ้นก่อนแล้วปรับปรุง โดยอาศัยข้อเสนอแนะจากการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีแนวความคิด รูปแบบหรือผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง หรือทำการศึกษาองค์ประกอบย่อยหรือตัวแปรแต่ละตัวแล้วคัดเลือกองค์ประกอบย่อยหรือตัวแปรสำคัญประกอบขึ้นเป็นโครงสร้างของรูปแบบก็ได้ หัวใจสำคัญของขั้นนี้ขึ้นอยู่กับทางเลือกเพื่้องค์ประกอบในรูปแบบ (ตัวแปรหรือกิจกรรม) เพื่อให้ได้รูปแบบที่เหมาะสม ผู้วิจัยควรกำหนดหลักการในการพัฒนารูปแบบอื่นอย่างชัดเจน เช่น เป็นรูปแบบที่ไม่ซับซ้อน สามารถนำไปปฏิบัติได้ง่ายในรูปแบบมีน้อยตัวแต่สามารถอธิบายผลได้มากมาย ในการวิจัยบางเรื่องจำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ หลังจากได้พัฒนารูปแบบในขั้นต้นแล้วจำเป็นต้องทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบดังกล่าว เพราะว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นนั้นถึงแม้ว่าจะพัฒนาโดยมีรากฐานทฤษฎี แนวความคิด รูปแบบของผู้อื่นและผลการวิจัยที่ผ่านมาแล้วหรือแม้กระทั่งได้รับการกลั่นกรองจากผู้เชี่ยวชาญแล้วก็ตาม แต่ก็ยังเป็นเพียงรูปแบบตามสมมติฐาน ซึ่งจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานการณ์จริง หรือทำการทดลองนำไปใช้ในสถานการณ์จริง เพื่อทดสอบดูว่ามีความเหมาะสมหรือไม่

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยเป็นรูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย มี 7 ด้าน คือ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร มี 7 ตัวชี้วัด 2) ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้มี 9 ตัวชี้วัด 3) ด้านการจัดกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน มี 6 ตัวชี้วัด 4) ด้านการวัดประเมินผลมี 8 ตัวชี้วัด 5) ด้านการผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยีมี 6 ตัวชี้วัด 6) ด้านการนิเทศภายในมี 9 ตัวชี้วัด 7) ด้านการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มี 6 ตัวชี้วัด 8) ด้านการประกันคุณภาพภายใน มี 7 ตัวชี้วัด และองค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหาร (management process) มี 4 ขั้นตอน คือ 1)การวางแผน (planning) 2) การจัดองค์การ (organizing) 3) การนำปฏิบัติ (leading) 4) การควบคุม (Controlling) ดังในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

จากภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย มีอธิบายดังนี้

รูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย เป็นโครงสร้างหรือแนวทางที่เป็นกระบวนการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัย รูปแบบการเรียนการสอนสาม ภาษา หรือ Trilingual โดยเชื่อมโยงกระบวนการบริหารองค์การนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนสามภาษา ระดับปฐมวัย ประกอบด้วย

1. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย เป็นการปฏิบัติงานตามภารกิจหลักของโรงเรียนให้เกิดการพัฒนา ปรับปรุงและเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านการการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านการนิเทศภายใน ด้านการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนให้เป็นคนเก่ง ดี มีสุข และเป็นผู้ที่พร้อมด้วยความรู้คู่คุณธรรม ดังนี้

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร การสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่โดยที่ยังไม่เคยมีหลักสูตรนั้นมาก่อน เพื่อเสริมหลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองตามศักยภาพ โดยคำนึงถึงนโยบาย วัตถุประสงค์ ปรัชญาการศึกษา ความเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยี ความต้องการของผู้เรียน ความต้องการของผู้ปกครอง รวมถึงความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น

1.2 ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การกำหนดแนวทางการดำเนินงานการบริหารจัดการการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างเป็นระบบผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการรวบรวมวิเคราะห์ และกำหนดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้ การกำหนดเตรียมการและจัดหาสื่อการเรียนการสอน กำหนดวิธีการประเมินผล การจัดทำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การดำเนินการสอนตามแผน ควบคุมดูแลและส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้เป็นระยะ

1.3 ด้านการวัดและประเมินผล การบริหารงานเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงถึงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา และการเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มตั้งแต่การกำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดระยะเวลา กำหนดปฏิทินปฏิบัติงาน กำหนดการสร้าง และการวัดคุณภาพเครื่องมือ การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนำผลวิเคราะห์มาปรับปรุงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ พร้อมทั้งติดตามและตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ

1.4 ด้านการผลิตสื่อและเทคโนโลยีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การบริหารงานเกี่ยวกับการผลิตสื่อและเทคโนโลยีเป็นการพัฒนาแบบเรียน ตำราหนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่นๆ วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาฯ ทั้งนี้ สื่ออาจได้มาจากการผลิตหรือสร้างใหม่มาจากการใช้จากสื่อที่มีอยู่แล้วในสถานศึกษาหรือได้มาจากการดัดแปลงหรือปรับปรุงจากสื่อเดิม เพื่อให้การใช้สื่อและเทคโนโลยีการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือในการพัฒนาขีดความสามารถของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการผลิตสื่อการเรียนรู้จะต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ และธรรมชาติของสาระการเรียนรู้และศักยภาพของผู้เรียน

1.5 ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การบริหารงานเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ประกอบกับมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมและเทคโนโลยี ก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบันของบุคคล ทำให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิตให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณค่า มีศักดิ์ศรี มีความสุขบนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียงแบบยั่งยืน

1.6 ด้านการนิเทศภายใน การบริหารงานเกี่ยวกับการนิเทศภายในโรงเรียน ซึ่งดำเนินการโดยผู้บริหารและครู ตลอดจนบุคลากร เป็นการส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนอันจะนำมาซึ่งคุณภาพของโรงเรียน และของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ เริ่มต้นการกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ และแนวทางในการปฏิบัติการนิเทศที่ชัดเจน การวางแผนการนิเทศ การดำเนินการนิเทศ การติดตามตรวจสอบประเมินผลการนิเทศ และการเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหา

1.7 ด้านการจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ การบริหารงานเกี่ยวกับการจัดบรรยากาศในชั้นเรียน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถรับผิดชอบดูแลตนเองได้ในอนาคต การจัดบรรยากาศมีทั้งด้านกายภาพ และด้านจิตวิทยา ทั้งนี้ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้เกิดความสุขแก่ผู้เรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่จะสร้างคุณลักษณะนิสัยของการใฝ่เรียนรู้ การมีนิสัยรักการเรียนรู้ การเป็นคนดีและการมีสุขภาพจิตที่ดี สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งในปัจจุบันและอนาคตต่อไป

1.8 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา การบริหารงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน เพื่อสร้างความพึงพอใจ ความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครอง ประชาชนและเป็นที่ยอมรับของสังคมในการพัฒนาผู้เรียนครบตามมาตรฐานที่กำหนดอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่การกำหนดเป้าหมาย แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการศึกษา จัดทำแผนพัฒนา ดำเนินการตามแผนพัฒนา กำกับติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง จัดทำรายงานการดำเนินงาน นำผลไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพ จัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีพร้อมหลักฐานข้อมูลและผลการประเมินผลสัมฤทธิ์เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด

2. กระบวนการบริหาร ประกอบด้วย 1) การวางแผน (P=Planning) 2) การจัดองค์กร (O=Organizing) ประกอบด้วย (1) Organizing การจัดแผนหรือฝ่าย (2) Staffing บุคลากร (3) Coordinating การประสานงาน (4) Budgeting เงิน 3) การนำปฏิบัติ (L=Leading) และ 4) การควบคุมการปฏิบัติ (C= Controlling)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย ไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพเด็กให้มีประสิทธิภาพ ผู้บริหารควรสร้างเข้าใจและความตระหนักให้กับครูและบุคลากรให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพเด็ก เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการนำรูปแบบไปปฏิบัติให้เกิดผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 โรงเรียนที่สอนสามภาษา อื่น ๆ สามารถนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย ไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานวิชาการได้ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนที่สอนสามภาษา ระดับปฐมวัย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัญหาที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพเด็กปฐมวัยของในแต่ละท้องถิ่น ตามบริบทของสถานศึกษา

2.2 ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาในรูปแบบใหม่ๆ นำมาประยุกต์ใช้ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2561**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จันทร์ธานี สงวนนาม. (2545). **ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: บุ๊คพอยท์.
- จิรศักดิ์ สุภา. (2559). **สภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในโรงเรียนอนุบาลวาริ จังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเชิด ชานิศาสตร์. (2556). **การพัฒนารูปแบบการบริหารวิชาการในการจัดการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี**. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสยาม.
- พรชัย สกุลพนารักษ์. (2552). **รูปแบบการบริหารโรงเรียนสองภาษาในประเทศไทย**. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พัชรีย์ สอนแก้ว. (2546). **จิตวิทยาพัฒนาการและการดูแลเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพมหานคร: ดวงกมล.
- ภริรักษ์สิทธิ์ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา. (2560). **แนวทางการบริหารโรงเรียนสามภาษาในจังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2555). **ประกาศมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เรื่อง โครงสร้าง การบริหารศูนย์วิทยพัฒนา**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2542). **การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพมหานคร: เอพิกกราฟฟิคส์ไชน์.
- สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน). (2556). **การพัฒนากลยุทธ์การตลาดธุรกิจแฟรนไชส์สู่สากลภายใต้โครงการพัฒนาและสร้างโอกาสทางการตลาดธุรกิจแฟรนไชส์ปี 2556**. กรุงเทพมหานคร: กรมพัฒนาธุรกิจการค้า.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543). **จุดประกายปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2544). **แนวดำเนินการเพื่อการประกันคุณภาพและการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาเอกชน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560 – 2564**. แหล่งที่มา <https://www.thailocalmeet.com>. สืบค้นเมื่อ 20 มี.ค. 2562.
- หฤทัย อรุณศิริ. (2551). **การศึกษารูปแบบการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาลจังหวัดสิงห์บุรี**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.